ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 9ης Μαρτίου 2000 *

Στην υπόθεση C-291/98 P,

Sarrió SA, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Mazzoni, δικηγόρο Μιλάνου, M. Siragusa, δικηγόρο Ρώμης, και F. M. Moretti, δικηγόρο Βενετίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Elvinger, Hoss & Prussen, 2, place Winston Churchill,

αναιρεσείουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 14 Μαΐου 1998 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-334/94, Sarrió κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-1439), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον R. Lyal, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο Vicenza, με

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, L. Sevón, P. Jann, H. Ragnemalm και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo,
γραμματέας: R. Grass,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Ιουλίου 1998, η Sarrió SA (στο εξής: Sarrió) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, Τ-334/94, Sarrió κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-1439), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή της με την οποία είχε ζητήσει την ακύρωση της αποφάσεως 94/601/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά με μια δια-

δικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι) (ΕΕ L 243, σ. 1).

2 Με έγγραφο της 21ης Ιανουαρίου 2000, η Sarrió αμφισβήτησε την απόφαση του Δικαστηρίου να αποφανθεί επί της αιτήσεως αναιρέσεως χωρίς προφορική διαδικασία, με το αιτιολογικό ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 120 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου και της αρχής της ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Η Sarrió ζητεί, κυρίως, τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως και, επικουρικώς, να της επιτραπεί να καταθέσει υπόμνημα απαντήσεως.

3 Η Sarrió υπενθυμίζει συναφώς το από 11 Νοεμβρίου 1998 έγγραφό της, το οποίο έχει ως εξής:

«Όπως μας επισημάνατε με το έγγραφο της 29ης Οκτωβρίου 1998 — με το οποίο μας αποστείλατε το υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής στην εν λόγω υπόθεση — το άρθρο 117 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προβλέπει τη δυνατότητα του αναιρεσείοντος να ζητήσει από το Δικαστήριο να του επιτραπεί η υποβολή υπομνήματος απαντήσεως.

Εν προκειμένω, η Sarrió φρονεί ότι το υπόμνημα απαντήσεως δεν είναι απολύτως αναγκαίο και συνεπώς, προς το συμφέρον της οικονομίας της δίκης, παραιτείται από την ευχέρεια να ζητήσει από το Δικαστήριο άδεια βάσει του άρθρου 117 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ωστόσο, δεδομένου ότι η διαφορά παρουσιάζει ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες και σημαντικές νομικές πτυχές και το υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής περιέχει ορισμένες εκτιμήσεις που χρήζουν προσεκτικής εξετάσεως, η αναιρεσείουσα ζητεί

από τώρα από το Δικαστήριο να εκτιμήσει τη σκοπιμότητα παροχής στη Sarrió, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ελαφρώς μεγαλύτερου χρόνου από εκείνον που παρέχεται συνήθως ώστε να μπορέσει να εκθέσει προσηκόντως τα επιχειρήματά της, και σε σχέση με το υπόμνημα αντικρούσεως, ενώπιον του δικάζοντος σχηματισμού».

4 Το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού επιβεβαιώθηκε από τη Sarrió με το από 8 Δεκεμβρίου 1999 έγγραφό της με το οποίο απάντησε στην πρόσκληση που της απηύθυνε η Γραμματεία να λάβει θέση επί της ενδεχόμενης αποφάσεως του Δικαστηρίου να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία.

5 Η Sarrió διευκρινίζει ότι, αν μπορούσε να γνωρίζει ότι δεν θα διεξαγόταν προφορική διαδικασία, θα είχε αναμφίβολα ζητήσει να της επιτραπεί η κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως.

6 Συναφώς, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 18 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, η ενώπιόν του διαδικασία περιλαμβάνει δύο στάδια: την έγγραφη και την προφορική διαδικασία, η δε έγγραφη διαδικασία περατώνεται πριν από την έναρξη της προφορικής διαδικασίας.

7 Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 41 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που παρέχει στους διαδίκους το δικαίωμα να συμπληρώνουν την προσφυγή και το υπόμνημα αντικρούσεως με υπόμνημα απαντήσεως και υπόμνημα ανταπαντήσεως, το άρθρο 117, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι, στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, «το δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως και το υπόμνημα αντικρούσεως μπορούν να συμπληρωθούν με υπόμνημα απαντήσεως και ανταπαντήσεως ή με κάθε άλλο υπόμνημα, αν ο Πρόεδρος, κατόπιν σχετικής αιτήσεως (...) το κρίνει αναγκαίο και το επιτρέψει ρητώς, είτε για να υποστηρίξει ο ενδιαφερόμενος διάδικος την άποψή του είτε για να παρασχεθούν στοιχεία χρήσιμα για την απόφαση επί της αναιρέσεως».

8 Εν προκειμένω όμως η Sarrió ανέφερε ρητώς, με το από 11 Νοεμβρίου 1998 έγγραφό της, ότι φρονούσε ότι το υπόμνημα απαντήσεως δεν ήταν απολύτως αναγκαίο. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι η Sarrió θέλησε να παραιτηθεί από την ευχέρεια να ζητήσει να της επιτραπεί να απαντήσει με την πεποίθηση ότι θα είχε το δικαίωμα να ακουστεί προφορικώς, ενεργώντας κατ' αυτό τον τρόπο παραγνώρισε τόσο το γράμμα όσο και την οικονομία του άρθρου 117, παράγραφος 1, το οποίο αφήνει στο Δικαστήριο τη μέριμνα να εκτιμήσει, πριν από την περάτωση της έγγραφης διαδικασίας, αν είναι αναγκαίο να επιτραπεί η κατάθεση υπομνημάτων απαντήσεως και ανταπαντήσεως.

9 Ως προς την προφορική διαδικασία, το άρθρο 120 του Κανονισμού Διαδικασίας επιτρέπει στο Δικαστήριο να αποφασίσει να αποφανθεί επί της αναιρέσεως χωρίς προφορική διαδικασία, «εκτός αν ένας από τους διαδίκους αντιτίθεται με την αιτιολογία ότι κατά την έγγραφη διαδικασία δεν του δόθηκε η ευκαιρία να υποστηρίξει πλήρως τις απόψεις του».

10 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα διάφορα έγγραφα που απηύθυνε η Sarrió στη Γραμματεία του Δικαστηρίου δεν περιέχουν καμία τέτοια αιτιολογία. Τα έγγραφα αυτά απλώς αναφέρουν την παραίτησή της, τον Νοέμβριο του 1998, από την υποβολή υπομνήματος απαντήσεως σε σχέση με το υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής, παραίτηση συνοδευόμενη από το αίτημα να της δοθεί η δυνατότητα να αντιδράσει προφορικώς στις «εκτιμήσεις» της Επιτροπής οι οποίες «χρήζουν προσεκτικής εξετάσεως».

11 Η εκ μέρους όμως της αναιρεσείουσας παραίτηση από την ευχέρεια να ζητήσει από το Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 117, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, να της επιτρέψει να καταθέσει υπόμνημα απαντήσεως δεν της παρέχει κανένα δικαίωμα να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφασίσει τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως ούτε αποδεικνύει ότι η έγγραφη διαδικασία δεν της έδωσε την ευκαιρία να υποστηρίξει πλήρως τις απόψεις της. Συναφώς, η αναιρεσείουσα θα έπρεπε να εκθέσει, έστω συνοπτικώς, τους λόγους για τους οποίους φρονεί ότι δεν είχε την ευκαιρία αυτή. Τέτοιοι λόγοι όχι μόνο δεν αναφέρονται στα έγγραφα της Sarrió, αλλά, επιπλέον, η αναιρεσείουσα δύσκολα θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι η έγγραφη διαδικασία δεν της έδωσε τη δυνατότητα να υποστηρίξει πλήρως τις

απόψεις της, δεδομένου ότι αυθορμήτως παραιτήθηκε από τη δυνατότητα να ζητήσει να της επιτραπεί η κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως.

12 Πρέπει συνεπώς να απορριφθούν οι αιτήσεις της Sarrió με τις οποίες ζητεί να αποφασίσει το Δικαστήριο τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως και, επικουρικώς, να της επιτραπεί η κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

διατάσσει:

1) **Απορρίπτει τις αιτήσεις της** Sarrió SA **με τις οποίες ζητεί να αποφασίσει το Δικαστήριο τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως και, επικουρικώς, να της επιτραπεί η κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως.**

2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 9 Μαρτίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

D. A. O. Edward